

**Discuții purtate în cadrul întrunirii
CNS ALMA MATER
Din date de 28.05.2004**

Întrunirea a avut loc în sala de Consiliu a Universității Politehnica din București. La discuții au participat **Ministrul Învățământului Dl. ATANASIU, Ministrul Muncii, numit negociator cu sindicatele, DL SÂRBU și D-na ANDRONESCU, în calitate de RECTOR al Universității Politehnica.** Sosirea celor trei a avut loc după aproximativ 30 minute de la începerea sesiunii. Primii au fost cei doi miniștrii, iar după aproximativ 45 minute a sosit și D-na Andronescu.

Până la sosirea celor trei Dl. BOBULESCU, Președintele ALMA MATER, a prezentat modul în care s-au desfășurat negocierile, ce documente s-au semnat și ce se dorește a se face pe mai departe. Darea de seamă a d-lui Bobulescu a fost completată și de Dl. Bayer și D-na Leca, care au participat la negocieri. Vorbitorii au arătat că s-a militat pentru creșterea salariului, dar eșecul a început odată cu participarea la negocierea comună cu liderii preuniversitaților, care una spuneau în afară, alta susțineau în fața miniștrilor și alta se semna. Pentru noi, cei din Timișoara, a fost deranjant că eșecul negocierilor a fost pus mereu pe seama liderilor sindicatelor din învățământul preuniversitar, deși s-a semnat un proces verbal alături de aceștia. Trebuie remarcat că **liderii din București (cu excepția liderului personalului nedidactic), Cluj, Galati și Oradea** aprobau și susțineau în permanență acțiunile negociatorilor noștri. Acest mod de prezentare și susținere a unei cauze pierdute, care trebuia să aibă o finalitate fericită pentru noi, a determinat pe cei din Timișoara: **subsemnatul, Dl. Conf. RADAN de la Universitatea de Vest și D-na Bacria**, precum și liderii de la universitățile din **IAȘI, BRAȘOV, CRAIOVA și PLOIEȘTI să cerem intrarea în grevă, însă am fost minoritari. Majoritatea au dorit să se mai acorde o șansă de negociere până la termenul de 15.06.2003, deși aveau peste 90% din semnături pentru intrarea în grevă.**

Miniștrii ATHANASIU și SÂRBU și-au început prezentările prin fraze de campanie electorală, de tipul „**Așa cum a spus Dl. Primministru, dacă vom câștiga alegerile, în 2005 vom dubla**”, fraze care au produs o iritare totală și li s-a cerut, pe un ton ridicat, să înceteze cu campania electorală, că nu își găsește locul. Atunci Dl. ATHANASIU, pe un ton dictatorial, a zis: „**Dacă nu mă lasăți să spun cum văd rezolvarea mă voi enerva și nu o să mai obținți nimic**”. (Asta a dus la concluzia că intenționat s-a lasat această problemă nerezolvată ca să constituie subiect electoral, surse financiare fiind, dându-i nederanjându-se să le identifice). De asemenea, Dl. ATHANASIU a considerat că acordarea de sporuri numai pentru personalul didactic și didactic auxiliar, a urmărit să aducă oameni valoroși în învățământ și nu îngrijitori în personalul nedidactic. Acest termen îngrijitori a produs o mare

jignire a celor prezenti, care prin subsemnatul, D-na OTILIA, ca reprezentant al personalului nedidactic, reprezentanții de la Ploiești, Craiova, Brașov și București s-a spus clar că acest cuvânt nu îl onorează ca ministru, ca reprezentant al unui partid ce se dorește democrat și ne aduce o mare jignire tuturor membrilor din sindicatele universitare, dat fiind că personalul nedidactic cuprinde și oameni de elită cu studii superioare (economice, juridice, tehnice, etc.). Sesizând gafa făcută, și văzând că manifestarea dictatorială nu ne sperie, Dl. Ministru ATHANASIU a devenit calm și a început să recunoască unele omizeri din perioada negocierilor și să accepte multe din propunerile venite din sală, printre care și creșterea, în viitorul imediat, a procentului pentru coeficienții de performanță ai universităților, în acordarea banilor de la buget, să se găsească soluții convenabile până în 15.06.2004, etc.

D-lui SÂRBU i se pare normal ca un sergent de poliție să aibă un salariu de două ori mai mare decât al unui conferențiar universitar, chiar dacă în alte state acest fapt constituie anormalitate. Răspunsul la întrebările legate de raportul dintre salariul unui conferențiar și agent de poliție de 1/(2-2,5) a fost, mai mult decât ironic: «Și ce dacă! Care-i problema dumneavoastră?». De altfel Dl. SÂRBU a manifestat, mereu, un comportament arogant, dictatorial și de persoană aflată sus pe veci față de noi ceilalți. Pentru dănsul liderii personalului preuniversitar, care conduc persoanele din acest învățământ, la mitinguri, marșuri și greve, pentru obținerea a ceea ce li se cuvine, reprezintă oameni fără valoare.

Trebuie remarcat că toate cuvântările miniștrilor evitau termene precise, aduceau mulțumiri întregului corp de sindicaliști din învățământul superior că nu au urmat exemplul preuniversitarilor (Acest lucru a sugerat ideea că miniștrii nu au fost informați că se strâng semnături pentru grevă, că lumea este foarte nemulțumită de târăgănarea soluției).

Însă, cei doi miniștrii au scos la iveală și câteva aspecte pe care noi nu le-am știut, cum sunt: purtarea de discuții și la vârful partidului de guvernământ și impunerea acestei creșteri de doar 5 % pentru învățământ; semnarea, de către Dl. Bobulescu a documentelor prin care personalul nedidactic nu beneficiază de sporul de 5 %; acceptarea de către reprezentanții noștri, la întâlnirea cu reprezentanții guvernului, să se scoată personalul nedidactic din contextul frazelor ce vizau acordarea de sporuri salariale, prin procesul verbal semnat pe 17.05 2004; prevederea din contractul colectiv de muncă, semnat la nivel de ramură, prin care personalul nedidactic nu beneficia de sporul de 5 %; declanșarea grevei generale nu poate avea loc în săptămâna dinaintea alegerilor și altele. Dl. Bobulescu a replicat la unele dezvăluiri ale ministrului ATHANASIU spunând că nu sunt corect prezentate și nu au fost legate de această acțiune începută în 27 martie, rugând miniștrii să revadă procesele verbale încheiate cu ocazia negocierilor.

Aceste scâldări, duplicități, ne-au determinat să intervenim astfel:

1. subsemnatul, susținut de D-na Bacria și Dl. Radan, a subliniat că echipa care a negociat, în speță Dl. Președinte **Bobulescu**, au făcut greșeli grave, care pătează creditul tuturor liderilor, în fața membrilor de sindicat și pentru asta trebuie să răspundă. În acest sens am acuzat semnarea procesului verbal, din data de 17.05.2003, prin care se amână termenul final de negociere pentru 30 iunie 2004, când se știa că în toată țara se strâng semnături pentru declanșarea grevei în jurul datei de 01.05.2003, dacă nu se acceptă revendicările. Răspunsul a fost că au vrut să demonstreze liderilor sindicatelor preuniversitare că suntem alături de ei, data de 30.06.2004 fiind acceptată de către aceștia din urmă. Evident acest fapt a determinat alte întrebări cu privire la deculpabilizarea reprezentanților noștri și invinuirea doar a celor din preuniversitar, care au început protestele. O altă acuzare a fost semnarea procesului menționat în care susțin ideea miniștrilor **de ignorare a personalului nedidactic, în timp ce preuniversitarii susțin creșterea cu 100% a tuturor celor din învățământ**. Răspunsul nu m-a mulțumit, a fost evaziv și deloc la subiect. Mereu se arunca vina pe preuniversitari. Sesizându-se că observațiile și reproșurile mele au început să scoată în evidență duplicitatea celor care au negociat și urmărirea unor interese care coincid cu ale reprezentanților guvernului, au intervenit susținătorii grupului de negociatori pentru a diminua efectul acuzelor noastre. Am spus D-lor Miniștrii, că resping campania electorală pe spatele acțiunilor sindicale, indiferent de partid și că 5 % a fost refuzat încă de la discuțiile purtate la Prefectura Județului Timiș cu D-nii deputat **ANDEA PETRU** și Ministru secretar de stat **RADU DAMIAN**. Această propunere a fost respinsă categoric, conflictul rămânând deschis. **Răspunsul miniștrilor a fost că ei nu au fost informați despre această poziție a centrului universitar Timișoara, nici de Dl Andea PETRU, nici de Dl. Radu DAMIAN și nici de reprezentantul prefecturii**. De asemenea, am cerut insistent și, după discuții aprinse, dure, s-a acceptat ca data de 01.09.2004 să fie ultima dată la care poate să apară în monitorul oficial datele de la care se aplică cele două trepte de creșteri salariale, cuprinse în rezoluție. Am cerut o transparență totală a negocierilor prin informare a liderilor din teritoriu cu privire la tot ce s-a discutat în ziua negocierilor. Am condamnat și faptul că nu s-a solicitat participarea presei la acest consiliu. (Precizez, că noi, cei din Timișoara, am telefonat la ziarul **Jurnal Național**, pentru a-i invita să participe, dar am fost refuzați întrucât nu au primit un fax, sau scrisoare oficială, de la liderii federației ALMA MATER). Împreună cu Dl. Radan și D-na Bacria am cerut să se susțină cauza preuniversitarilor prin comunicate de presă și să respingem orice acțiune denigratoare la adresa lor. Totodată am cerut ca în caz de eșec al negocierilor și dacă data de 01.09.2004 nu este respectată atunci cei care au purtat negocierile să își

asume răspunderea pentru trădarea încrederii acordate de către membrii de sindicat din toată țara.

2. Profesorul Radan a subliniat că dacă dorința majorității este de continuare a negocierilor și legea nu ne permite să declanșăm acum greva, atunci se impune purtarea acestora separat de preuniversitari până la 15.06.2004 și cu obiectiv clar, fără nici un fel de amânare ulterioară, **a obținerii creșterilor și în două etape, fiecare de 50 %, una în septembrie și una începând cu 01.01.2005. dar nu mai târziu, așa cum este scris și în rezoluție.**
3. D-na Otilia Bacria a spus D-lui Ministru SÂRBU că 5 % constituie o jignire pentru noi, tot așa cum a constituit și pentru dânsul sporurile înfime acordate de fosta guvernare și este inandmisibil separarea personalului nedidactic de cel didactic..

Trebuie apreciată, totuși, inițiativa comisiei de negociere cu privire la noul proiect de lege a salarizării, pe care doresc să-l impună în discuțiile cu partea guvernamentală și legislativă. Aceasta prevede o nouă așezare a salariilor, coeficienților de multiplicare și o bază referință mult superioară celei prezente. Problema este că miniștrii au evitat discutarea acestui proiect și dacă va avea succes, îndată ce solicitările prezente nu au fost acceptate.

Dl ATHANASIU, forțat de argumentele celor prezenți, a promis că va face imediat demersuri pentru modificarea coeficienților de multiplicare pentru personalul nedidactic și de introducere a unor sporuri specifice, de care în prezent acest personal nu beneficiază. Vom vedea, dacă își ține cuvântul!

Discuțiile purtate de ceilalți lideri, cu d-nii miniștrii au fost de asemenea acuzatoare pentru dezinteresul arătat față de învățământ de către partea guvernamentală. Au fost fraze acuzatoare și fraze laudative față de conducerea noastră sindicală.

Propunerile făcute d-lor miniștrii sunt de ineteres general și cu efecte benefice, dacă se aplică. Însă, ca de obicei, reprezentanții guvernului și parlamentului apreciau corecte intervențiile și propunerile, dar evitau răspunsuri cu termene concrete.

D-na Andronescu a vorbit numai despre viitorul Universității Politehnica din București și efectul tratatului de la Bologna, aspecte care se discută în toate centrele universitare.

Concluziile finale au fost rezumate în rezoluție, care prevede mult mai explicit acțiunea sindicală viitoare. Trei din aceste prevederi au fost impuse de reprezentanții Centrului Universitar din Timișoara.

Timișoara 29.05.2003

Președinte S.L.U.P.T.
Conf.univ.dr.ing. **Ilare BORDEAȘU**